

[Thestrup.]

dige kontorarbejde. Og mon ikke også rapportskrivningen med udbytte kunne formindskes til fordel for det egentlige politiarbejde?

Jeg vil nævne endnu et område, og her tror jeg jeg har den højtærede ministers tilslutning. Det vedrører anvendelsen af overkvalificeret arbejdskraft, altså det forhold, at man anvender jurister og økonomer, hvor en flink kontorist kan gøre arbejdet lige så godt — ja, måske bedre. Da jeg for mange år siden som ung dommerfuldmægtig kom til Øster og Vester Hanhereder, var det førstefuldmægtigen, der registrerede tinglysningsdokumenterne. Det ansås dengang for et meget vanskeligt arbejde, som kun en erfaren og meget øvet jurist kunne udføre. I dag udføres dette arbejde næsten overalt af en dygtig kontormedhjælper. Arbejdet gøres lige så godt — ja, snarere bedre end tidligere — og der er langt flere dokumenter end før, og de er bestemt ikke lettere at have med at gøre, end de tidligere var. Det er klart, at kommer der et juridisk problem, så går den pågældende dame til fuldmægtigen eller dommeren med det, men selve registreringen udfører hun faktisk bedre, end juristen gør det. Jeg er helt overbevist om, at det samme, som er sket på dette område, kunne gennemføres — det er jo altså gennemført nogle steder — men det kunne gennemføres på en række andre områder. Men der er stadig i centraladministrationen en tilbøjelighed til at ville have jurister og økonomer ansat alle vegne, hvor man skal bruge personer. Der er i allerhøjeste grad brug for dem andre steder til egentlig juridisk arbejde, så det er forkert at bruge dem, hvor de kunne erstattes af kontor-medhjælpere. Ved at ansætte færre jurister og økonomer i administrationen kunne vi tillige bidrage til, at vi med tiden kunne få en lettelse i advancementsforholdene, som i dag absolut ikke er særlig gode.

De eksempler, jeg har nævnt, har jeg taget fra retsvæsenets og politiets område,

fordi det er de områder, jeg kender bedst. Jeg har næsten udelukkende taget eksempler fra de sidste dage, men jeg er overbevist om, at retsvæsenet ikke er det sted i administrationen, hvor man har de mest uhenigtsmæssige arbejdsformer og den største mangel på rationalisering og modernisering. Jeg er også overbevist om, at man ved nærmere søgen kunne finde endnu en række eksempler — og langt mere talende eksempler end dem, jeg har nævnt.

Jeg har gang på gang under behandlingen af finanslovforslag nævnt dette forhold, fordi jeg mener, at det er meget vigtigt, vi får gjort noget ved de fejl, der er. Det vil betyde færre ansatte og dermed lavere udgifter for staten. Jeg er ikke i tvivl om, at det tillige vil give en hurtig og mere effektiv behandling af sagerne, og jeg er også overbevist om, at det vil bevirke, at der bliver bedre advancementsforhold for de ansatte og bedre og mere tilfredsstillende forhold at arbejde under for alle dem, der skal arbejde i administrationen.

Jeg skal kort til slut gentage, hvad jeg har sagt:

Jeg har ytret vor betænkelse ved den store del af nationalindkomsten, som beslaglægges til skatter og afgifter.

Jeg har gjort opmærksom på, at det er driftsudgifterne, der er vokset så stærkt, mens anlægsudgifterne, når hensyn tages til pris- og lønudviklingen, ikke medfører anlæg af større omfang end tidligere.

Jeg har heroverfor fremholdt nødvendigheden af at være forsigtig med love, der yderligere belaster driftsbudgettet, og anbefalet at søge frem til besparelser på dette budget.

Jeg har peget på det offentliges personalepolitik og nævnt, at personale kunne spares ved decentralisering af administrationen, ændringer af byrdefordelingen mellem stat og kommune, moderniseringer og rationaliseringer samt ved mindre anvendelse af overkvalificeret arbejdskraft.

Jeg har endvidere henstillet at undersøge, om nedlæggelsen af urentable banelinjer